

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Örigenus Tōn Eis Tas Theias Graphas Exēgētikōn Apanta Ta Ellēnisti Heuriskomena

Cui idem præfixit Origeniana, Tripartitum opus, quo Origenis narratur vita,
doctrina excutitur, scripta recensentur

Origenes

Rothomagi, 1668

II. Doctrina Origenis de resurrectione enucleatur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-25059

diem, & vesperam, ac matutinum tempus sine Sole fuisse, & Luna, & stellis? Cui & illud potest ad- A
 jungi, quod libr. 6. contr. Cels. legitur, falli eos, qui vera dierum sex spatia Moysen in
 mundi narranda creatione significasse putant: quosque se in suis ad-Genesim Commen-
 tariis refellisse ait. In quo Philonem secutus est, cuius hæc verba sunt: *Ὁμοίως τὸν τῶν ἡμερῶν*
 1. Allegor. *ἢ τῶν ἡμερῶν, ἢ τῶν ἡμερῶν κόσμον γὰρ ἔτιμωσαν.* Nempe hæc tropice intelligenda, explicandaque
 censebat Origenes, ut alia pleraque, in quibus allegorico sensui nimium tribuens, nati-
 vum & literalem subvertebat. Qui quoniam error suum sibi postulat examen, verbum
 non addam.

QVÆSTIO NOXA.

DE RESVRRECTIONE MORTVORVM.

I. Status quæstionis proponitur. II. Doctrina Origenis de resurrectione enucleatur. B
 III. Vtrum resurrectionem absolute sustulerit. IV. Hoc crimine purgatur. V. Vtrum cor-
 poris resurrectionem admiserit, carnis inficiatus sit. VI. In eo etiam hesitat, & multo-
 rum præterea assensu gaudet. VII. Vtrum & quomodo corpora in resurrectione mutatum
 iri existimaverit. VIII. Hic quoque Patrum aliquot consensione se tuetur. IX. An corpora
 in resurrectione spherica futura autumaverit. X. Vtrum impios affirmaverit neatiquam C
 in vitam redituros. XI. Vnde suam de resurrectione doctrinam hausert, aperitur. XII.
 Nonnulla ad eius excusationem præter superiora colliguntur. XIII. Quo sensu dixerit pecca-
 torum causam ad corpus referri.

Hier. Epist.
 61 ad P2m.
 cap. 7.

I. **T**RANSEAMVS hinc ad famosissimam de resurrectione carnis & corporis quæstionem.
 Licet enim uti verbis Hieronymi, hoc argumentum adversus Origenem perfe-
 quentis. Cohæret autem illa quoque cum superioribus, nam statu animarum D
 ante hanc vitam exquisito, ipsarum quoque futura post hanc vitam fors exploranda est:
 nimirum solasne ac solitarias, an conjunctas corporibus quibus convixerunt postremum
 subituras iudicium, iisdemque deinceps adhæsuras autumaverit. Ac magnum profecto
 habermus ad quæstionis illius tractationem compendium, si huius argumenti & tituli li-
 bris ab eo conscriptis temporis diuturnitas pepercisset; & quæcumque in iis olim fuerunt
 reprehensa, Veterum monumenta præ se ferrent: de se quippe ipse narrat libr. 3. *αὐτῶν*,
 cap. 10. publicatis suis De resurrectione lucubrationibus, *ὄσσηςτος* quosdam in Ecclesiastica fide,
 quasi velut stultæ, & penitus insipienter de resurrectione crederet, præcipue hæreticos. Multum quoque
 prodesse ad hujus argumenti illustrationem Hammonis Hadrianopolitæ libri adversus
 Origenem super ea quæstione scripti, si vel superessent illi, vel tantumdem certe ex iis
 depromptum pervenisset ad nos, quantum è Methodij opere ejusdem instituti Epiphanius E
 & Photius excerptum servarunt. Verum vetustate consumptis his commentationibus, hæc
 ope destituti, partim ex Origenis dogmatum ἀλλυθία, partim ex aliorum expostulatio-
 nibus, partim ex ejus scriptis, cujusmodi ad nostram pervenerunt ætatem, quid ipsi visum
 sit pro viribus æstimemus.

II. Quod si rem primum ex doctrinæ ipsius textura spectare velimus, meminisse oportet
 accusatum fuisse eum, quod animam solam hominem constituere, post Platonem, di-
 xerit: & quod animas pro peccatis in varia corpora, sic tamquam in vincula conjectas
 tradiderit, ut supra observavimus. Ferunt præterea persuasum fuisse illi, Adamum propter
 noxam mortali fuisse corpore indutum, quo prius carebat, cum immortalis à Deo fuisset
 procreatus; pelliceasque tunicas, quas ei Deus post prævaricationem circumposuisse di-
 citur, nihil fuisse aliud quam corpora mortalia; ossa vero & carnes quas ante peccatum F
 habuisse Adamum Scriptura commemorat, carnes esse intelligibiles, & ossa intelligibilia.
 Cum igitur mortale corpus adventitium quid ac extraneum esse arbitratus sit, sequitur
 inde necessario, expurgatis peccatis, exolutisque suppliciis, liberam tandem aliquando
 animam, corporaliumque compedum pondere exoneratam resurgere. Nam si poena est
 gestare corpus, gestare certe corpus desinet anima, cum poena cessabit. Nam si poena est
 ligo, quod in scelere luclam subiit ipsa, grave illud nempe, terrenum, & carneum; non
 illud autem quicum procreata primum & à Deo formata est. Huic consecrarium est, futu-
 rum ut anima humanorum illam configurationem membrorum à se abiciat, ut pote quæ
 carni corporis propria sit; meliorem autem & perfectiorem formam suscipiat, ut quæ in
 melius mutata, & perfectiori statui reddita sit; formarum autem omnium cum perfectis-

